

**REDAKCJA
BIAŁYSTOK**
Pierackiego 10
Administracja i Sekretariat
Redakcji Kupiecka 1
Za wydawnictwo odpowiedzialny
Mikołaj Zdanowicz

Cena 10 groszy

Biblioteka Narodowa
Warszawska

KURIER BIAŁOSTOCHI

Poważne ostrzeżenie pod adresem Gdańsk

Obszar wolnego miasta jest obszarem celnym polskim

GDAŃSK, 11.6 - PAT - Komisarz generalny min. Chodacki wysłał wezwanie następujące pismo do prezydenta senatu Greisera:

Panie prezydencie senatu, w odpowiedzi na pismo pana z dnia 3 bm. w sprawie polskich inspektorów celnych mam zaszczyt zakomunikować panu z poleceniem moim rządu:

Pismo senatu zawiera zarzut, aby zachowanie się polskich inspektorów celnych w czasie służby pozanią dawało powód do skargi i że ludność czuje się dotknięta sposobem spełniania przez inspektorów służby i ich posłania poza służbę. Oskarżenie to, którego senat nie stara się nawet poprzeć żadnym dowodami, musi rząd polski uznać za głosowane i nieuzasadnione. Rząd polski stwierdza natomiast, że zachowanie się pewnych elementów wśród ludności gdańskiej, jak również niektórych urzędników gdańskich wobec polskich inspektorów celnych, było wysoce niewłaściwe, nosząc często charakter prowokacyjny, na co niejednokrotnie zwracałem uwagę pana w naszych rozmowach niezależnie od liczących pism, jakie w tej sprawie kierowałem muśalem do senatu wolnego miasta Gdańsk.

W związku z tym niewłaściwym zachowaniem się pewnych elementów wśród ludności gdańskiej i niektórych urzędników gdańskich, wskazuję muśemu na godną i umiarkowaną postawę polskich inspektorów celnych, w odnięciu do widocznych wypadków jawnego przemytnictwa".

Gdyby więc na tym tle miały wyńskać zatusią, rząd polski będzie musiał obciążyć senat wolnego miasta pełną za to odpowiedzialności. Jakiekolwiek poczynienia gdańskiej dyrekcyi cel, zmierzające do samowolnego zacielenia zabrusu kontroli polskiej, rząd polski będzie musiał uważać za bezprawne i naruszające zobowiązania wolnego miasta Gdańsk. Podkreślit również pragnę, że zakomunikowany mi przez pana fakt wydania instrukcji urzędniczej celnym okręgu administracyjnego gdańskiej dyrekcyi cel uznać muszę za naruszenie zasad współpracy gdańskiego aparatu celnego z polskimi inspektorami celnymi.

Pragnę podać do jego wiedomosci, ponie przesypane senatu, i oznaczyć się o instrukcję tego rządu, poleconą inspektorom celnym pełnić ich funkcje w dotychczasowym zakresie, odpowiadającym istniejącym umownemu, jak i blisko 20-letniej praktyce. Wyrządam przy tej okazji przekonanie, że inspektorzy celni nie napotkają w swej pracy na żadne utrudnienia ze strony władz wolnego miasta Gdańsk.

Co się tyczy uwagi senatu wolnego miasta, jakoby obecna flota polskich inspektorów celnych, nie dala się pogodzić z zadaniami, jakie mają oni w myśl istniejących umów wypełniać, rząd polski stwierdza, że obecny stan ilościowy polskich inspektorów celnych uważa należy raczej za niewystarczający. Wystarczy wskazać na stan lakietyny w zakresie obrotu towarowego poprzez port Gdańsk i ruchu osobowego przez granicę celną na odcinku Gdańskim.

W tych warunkach zadania polskiej inspekcji celnej w Gdańsku -

DYKTATOR MÓWI

z natury rzeczy rozległe -吸收ować muszą odpowiednią ilość personelu. Stan rzeczy tak, jaki panuje obecnie w Gdańsku, trudniści spotykane na każdym kroku w wykonywaniu umownie powierzonych zadań, wreszcie i brak bezpieczeństwa powodują, że obecna ilość inspektorów celnych okazuje się mało i niewystarczająca.

Przechodząc do zapowiedzi zawartej w liście pana, a zmierzającej do uszczerplenia umownie ustalonego zakresu rzecznego uprawnienia inspektorów celnych, oświadczam z poleceniem moego rządu, iż nie może on dopuścić do jakiegokolwiek ograniczenia tych uprawnień. Obowiązując stan umowny nie zna takich ograniczeń jak pełnienie ogólnej tylko kontroli przez personel inspektorów wewnętrznych budynku z wyłączeniem kontroli polskiego kontrolu poza budynkiem. Ograniczenie służby kontrolnej polskich inspektorów celnych tylko do budynków urzędów celnych sprzeciwia się postanowieniom art. 201 ust. 1 i 4 umowy warszawskiej z dn. 24.10. 1921 r.

W tym punkcie pozwolę sobie przypomnieć również o uprawnieniu polskich inspektorów celnych, wyrażonym w art. 10, uchodu celnego polsko-gdańskiego z dn. 6.6. 1934 r., który przewiduje, że gdańscy funkcjonariusze celni, "ostawiać się będą do wskaźników polskich inspektorów celnych, w odnięciu do widocznych wypadków jawnego przemytnictwa".

Gdyby więc na tym tle miały wyńskać zatusią, rząd polski będzie musiał obciążać senat wolnego miasta pełną za to odpowiedzialności. Jakiekolwiek poczynienia gdańskiej dyrekcyi cel, zmierzające do samowolnego zacielenia zabrusu kontroli polskiej, rząd polski będzie musiał uważać za bezprawne i naruszające zobowiązania wolnego miasta Gdańsk. Podkreślit również pragnę, że zakomunikowany mi przez pana fakt wydania instrukcji urzędniczej celnym okręgu administracyjnego gdańskiej dyrekcyi cel uznać muszę za naruszenie zasad współpracy gdańskiego aparatu celnego z polskimi inspektorami celnymi.

Pragnę podać do jego wiedomosci, ponie przesypane senatu, i oznaczyć się o instrukcję tego rządu, poleconą inspektorom celnym pełnić ich funkcje w dotychczasowym zakresie, odpowiadającym istniejącym umownemu, jak i blisko 20-letniej praktyce. Wyrządam przy tej okazji przekonanie, że inspektorzy celni nie napotkają w swej pracy na żadne utrudnienia ze strony władz wolnego miasta Gdańskim.

Co się tyczy uwagi senatu wolnego miasta, jakoby obecna flota polskich inspektorów celnych, nie dala się pogodzić z zadaniami, jakie mają oni w myśl istniejących umów wypełniać, rząd polski stwierdza, że obecny stan ilościowy polskich inspektorów celnych uważa należy raczej za niewystarczający. Wystarczy wskazać na stan lakietyny w zakresie obrotu towarowego poprzez port Gdańsk i ruchu osobowego przez granicę celną na odcinku Gdańskim.

W tych warunkach zadania polskiej inspekcji celnej w Gdańsku -

rzadu R. P. na piśmie, jak również osobiste moje w tej sprawie z pełnym rozmów. Gdyby senat wolnego miasta nie miał uwzględnić skarzanych i w pełni uzasadnionych postulatów rządu R. P. oraz - wbrew danemu mi przez pana zapewnieniu, że decyzja w sprawie przysiągnięcia zasiadania wydana bez porozumienia ze mną - przystąpił do zaprzysiężenia tych urzędników, wówczas rząd polski będzie musiał rozwiązać sprawę wzmacniania kontroli celnej, jako że gdańscy urzędnicy celni mniej więcej dotychczas będą dawać gwarancję respektowania i właściwego stosowania polskich przepisów celnych.

Chciałbym wreszcie podkreślić, że istotą zagadnienia jest fakt, że zarówno pod względem formalnym jak i umownym obszar wolnego miasta Gdańsk jest obszarem celnym polskim. Wiedzie celne więc muszą mieć zupełną pewnością, że zarówno polska polityka celna, jak i polskie przepisy celne będą naewnętrznych granicy polskiego obszaru celnego w całości roznosiły wykonywane.

Proszę przyjąć, panie przesypane senatu, wyrządy moego wysokiego szacunku.

Niesłychany gwalt policji raciborskiej

KONFIISKATA POLSKIEGO DOMU „STRZECHA”

BERLIN, 11.6 - PAT - Dnia 9 czerwca, liczącą 700 tomów, czasopisma oraz urządzenia świetlicy polskiej.

Dom Polski „Strzecha” w Raciborzu był siedzibą tamtejszego Polskiego Banku Ludowego. Od 33 lat był on centrum życia polskiego całego powiatu. Mieścił się w nim sekretariat Związku Polaków, bar, budynek licencji zenskiej w Raciborzu, polska biblioteka powiatowa, ochronka polska, kurs język polskiego, lokale zebrania dla towarzystw polskich, wielka sala, w której odbywały się sejmiki powiatowe, a nad sejmikiem polskie „strzecha” na rzece Hitlerjugend. Następnie polska przystąpiła do rezygnacji akt sekretariatu Związku Polaków. Przez to go zebrano polską bibliotekę po-

Dom Polski „Strzecha” w Raciborzu był siedzibą tamtejszego Polskiego Banku Ludowego. Od 33 lat był on centrum życia polskiego całego powiatu. Mieścił się w nim sekretariat Związku Polaków, bar, budynek licencji zenskiej w Raciborzu, polska biblioteka powiatowa, ochronka polska, kurs język polskiego, lokale zebrania dla towarzystw polskich, wielka sala, w której odbywały się sejmiki powiatowe, a nad sejmikiem polskie „strzecha” na rzece Hitlerjugend. Następnie polska przystąpiła do rezygnacji akt sekretariatu Związku Polaków. Przez to go zebrano polską bibliotekę po-

Na morzu wiatr przyniósł się na kolejnych siedem statków z Indii motorowych.

Gdy okazało się, że żeglugę na Oceanie Atlantyckim, w porcie nowojorskim, zatrzymał się gwałtowny sztorm, który przeszedł do historii.

Przykładem jest sztorm, który przeszedł do historii.

Min. Świętosławski potępia nową zbrodnię w Politechnice lwońskiej

Uchwała Senatu wyraża wszelkie organizacje mafie do potępienia zbrodni!

LWÓW, 11.6 - PAT - Rektor Politechniki lwowskiej otrzymał następujące pismo:

Jego Magnificencja Pan Rektor Politechniki lwowskiej.

Ciekłe polecie i pokaleczenie studenta Landesberga, dokonane w dniu 24 maja 1939 r. na terenie Politechniki lwowskiej, jest drugim z rzędu w bieżącym roku akademickim zbrodniczym zamachem, założonym śmiertcią i dokonanym w murach Politechniki.

Sprawcy tych zbrodni nie zostali dotychczas wykryci, jednakże sam fakt, że po raz drugi populację robiła zbrodnia na terenie Politechniki lwowskiej o niesłowej skutecznosci, jaką zapowiadają w tej zasadzie, postulującej tak piękne tradycje.

Odosobniona zbrodnia, świadcząca o zupełnym wybuchu się wszelkich moralnych zasad ludzkich i o braku poczucia honoru, może być czynem skalistym, jednakże powtarzanie się co pewien czas czynów zbrodniczych nie powinno zdarzyć się tam, gdzie panuje naiście atmosfera moralna i gdzie krodowisko żywo reaguje na wszelki przejaw zwyczrodenia i wykazuje się pełną ludzką.

Dlatego też w chwili, gdy znów targnięto się na dobre imię Politechniki lwowskiej, każdy pracy obywatelu społeczeństwi akademickiego powinien całe na sobie ciekle odpowiedzialności zbroń.

MIN. ŚWIĘTOSŁAWSKI NIE ZATWIERDZIŁ WYBORU PROF. BULANDY

LWÓW, 11.6 - ATE - Duże wrażenie wywołała we Lwowie wiadomość ujednoliciająca z Warszawą, stwierdzającą, iż minister w. z. i o. nie zatwierdził ponownego wyboru

Trzeci walny zjazd Towarzystwa Rozwoju Ziemi Wschodnich

W niedzielę, dn. 11 bm., w pięknym sali gmachu PKO w Warszawie obradował III walny zjazd Tow. Rozwoju Ziemi Wschodnich.

Obradom przewodniczył prezes rady głównej Tow. morsa Aleksander Prystor.

W zjeździe wzięły udział członkowie Rady Głównej, zarządu głównego, delegaci 19 okręgów towarzystwa oraz wielu czynnych działaczy T. R. Z. W. Do prezydium zjazdu powołano pp. prezesa H. Grubera, H. Herczyńskiego, poseł zbytakiego, ptk. Peckę, generała Jarmuszkiewicza, ptk. Gelindę, dr Czajkę, p. Rzymowskiego, Rachoła, generała Paszkiewicza, mln. Stanisławskiego i dyr. Baranę. Sekretarzem zjazdu był inspektor Kordus.

Zjazd główny reprezentował wicemin. Józef Kołuchowski, dyr. P. Jarocki, wicemin. T. Gerbusiński, senator Z. Borski.

Zjazd był zakończony. Tygodnia Ziemi Wsch. (formalnie tydzień zakończony został w sobotę uroczystością uroczystą w Teatrze Wielkim), kropka nad I, okantującą działalność, leka roszcza TR.Z.W. oraz jej obrazem dla Polaków snoczącego.

Zjazd na nie uwagę w swym zakończeniu zarówno m. dyrektora, jak i wicemin. Kołuchowskiego, który dał aprobatę zasadzie.

Rozwój ziemi wschodnich działał to weksla o przyszłość gospodarczą Polski.

Oto w streszczeniu postuły, wykazywane na zjeździe:

Nie będzie inwestycja dla inwestycji, chodzi o realny związek pomiędzy wydatkiem, a celu wydatku. Przez rozwoju gospodarczego istnieje inne jeszcze zasadzenie, a mianowicie walka o człowieka - Polska. O rozwoju bowiem spraw gospodarczych decyduje przede wszystkim człowiek.

Nie chodzi nam o swalczenie tego innego świata, ale o rozwój i żywioł polityczny.

Już teraz zauważał moda dudnińska zjawisko i osowizm ustępuje miejsce rzeczowej pracy.

W tym gospodarczym nie wolno tracić ludzi, lecz pozbawić siebie tego zorganizowania tego życia, ułatwienia go tak, by czynnik pol-

Francusko-angielska współpraca morska

LONDYN, 11.6 - PAT - Nowy związek do wszystkich flot francuskich i we właściwy sposób dat lemu wyraż. W zrozumieniu tak pojedynczej odpowiedzialności całej Politechniki lwowskiej wracamy się do pana rektora, senatu i gromu profesorów z tym, aby powyższe moje stanowisko zostało zakomunikowane młodzieży.

Minister (-) W. Świętosławski.

Po otrzymaniu pisma ministra świętosławskiego odbyło się ogólne zebranie profesorów Politechniki lwowskiej w dniu 9 bm., które pojęto jednomitym uchwałą treść następującej:

„Ogólne zebranie profesorów Politechniki lwowskiej na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1939 r. po wysłaniu sprawozdania J. M. p. rektora, dotyczącego się wypadku zabójstwa stud. M. Landesberga, jako najświeższej potępiła tę nową zbrodnię dokonaną na terenie uczelni, włączając w niej objaw zdzielenia obyczajów oraz zasad podstawowych zasad etyki w tej sprawie.”

Ogólne zebranie profesorów Politechniki lwowskiej na posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1939 r. po wysłaniu sprawozdania J. M. p. rektora, dotyczącego się wypadku zabójstwa stud. M. Landesberga, jako najświeższej potępiła tę nową zbrodnię dokonaną na terenie uczelni, włączając w niej objaw zdzielenia obyczajów oraz zasad podstawowych zasad etyki w tej sprawie.”

W celu ułatwienia współpracy obu flot, od kilku tygodni wszelkie komunikaty wykonywane pomiędzy organizacjami angielskim i francuskim, które znajdują się w językach francuskim i angielskim.

NIEZWYKLE ZALETY AMERYKAŃSKIEGO OKRETU

NOWY JORK, 11.6 - PAT - Kontrtorpedowiec „Hammer” (1500 ton) wykazał podczas prób międzynarodowej szybkość 20 węzłów. Następnie w przeciągu jednej minuty i 10 sekund ponownie osiągnął szybkość 40 węzłów, zostając zatrzymany w przeciągu 50 sekund.

Po czym w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Następnie w przeciągu jednej minuty i 10 sekund ponownie osiągnął szybkość 40 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Na co dzień w przeciągu 15 minut płynął tym samym z szybkością 20 węzłów.

Świat pracy a konsolidacja Odpowiedź oszczercem i ich inspiratorom

Robotnicy opuszczają masowo szeregi partyjnych zw. zawodowych

Praca jest podstawa rozwoju i potęgi Rzeczypospolitej. Musi ona jednak być nie tylko obowiązkiem ale i prawem każdego obywateła. Nie może być przywilejem dla jednych, a czymś niedostępny dla drugich.

Z tych założeń wychodzą i uważając bezrobocie za cynik roszczący siły Narodu. Zjednoczenie Polskich Związków Zawodowych wysunęło hasło zdecydowanej walki z bezrobociem.

Realizując konsekwentnie powyższe założenia programowe ZPZZ opracowały szereg programów złożonych Rządowi Rzeczypospolitej, oraz projektów ustaw złożonych do izb parlamentarnych.

Pierwsze wskazują i domagają się stałego powiększania robotów publicznych przy udziale wielkich kapitałów, rozpoczęcia budowy nowych Centralnych Okręgów Przemysłowych na północno-wschodnich zasiedlonych gospodarczo polach kraju.

Drugi to projekty, ustaw zgłoszone przez posła Żenczykowskiego o przesuniętym arbitrażu, o ustaleniu dolnej granicy zarobków robotniczych, celem zabraniazenia wyżysku ludzi pracy, oraz o przesunięciu zawierania umów zatrudnionych przez zakłady pracy.

Sprawy te będą rozpatrywane na zwyczajnej sesji Sejmu i bardzo mocno fasonowane przez posłów reprezentujących ZPZZ.

Flacówki terenowe ZPZZ, których n.p. na terenie województwa białostockiego jest 49 rozwijają b. żywa działalność zawodową i wyciśnawczą wśród robotników. Droga studiów warunków pracy przygotowuje się i zawiera niemal codziennie układy zbiorowej pracy uzyskuje się godziny wynagrodzenia i podwyżki, reguluje się archaiczne często warunki pracy w fabrykach i zakładach przemysłowych.

Akcję tą uznał świat pracy za celową i zrozumiał, że nie

wieczami i hasłem marksistowskim tworzy się lepsza przyjazność robotników, lecz ta nieustępna codzenna twarda praca programowa kontynuowana przez Zjednoczenie Polskich Związków Zawodowych, na czele których stoją światli i świadomi swych zadań i obowiązków ludzie, wywodzący się z szeregu pracujących jak se-

nator Malinowski Marian-Wojtek, ssa. Tomaszewicz Leopold i inni.

Pragnąc szybkiego realizowania założenia programowych ZPZZ robotnicy polscy konsolidują się w szeregach tej organizacji, przechodząc masowo z innych partyjnych zgranych politycznie związków zawodowych.

Z powodu przedwczesnego zgonu

S. p. STANISŁAWA DRYLLA

wyraża współczucia Rodzice Zmarłego składa

Wydawnictwo „Kurier Białostocki”

Spokojnie płynie życie w Wysokiem Mazowieckiem

Sprawy społeczne zawiodyły mnie do stolicy powiatu województwa mazowieckiego. Po załatwieniu spraw zostało mi kilka godzin wolnego czasu, które poświęciłem obserwacji życia mieszkańców tego miasteczka, cieszącego się dawniej smutną sławą najbardziej niespokojnego politycznie ośrodku w województwie.

Tu i ówdzie zasięgi język. Rozmawiam z kilkoma rolnikami, typowo-polskimi szlachcicami.

Garc informacji otrzymałem od miejscowych kupców, a nawet restauratora. Ten ostatni zwrócił szczególną uwagę swojej postawy patriotycznej. B. żołnierz Korpusu Wschodniego, b. ochotnik, powieszał z dumą swoje dokumenty w ramkach za szynkarem. Wisi ich tam wiele. Młody inny i dyplom Krzyża Zasługi za pracę społeczną. Restaurator ten, pomimo pełnej pięćdziesiątki życia, jeden z pierwszych zgłosił się do Korpusu Zaolziańskiego, a i teraz — jak mówi — gdy zajmie potrzeba, rzuci knaope, zostawi żonę w interesie, a sam pojedzieść bieć za Polskę.

Na pytanie o powody radykalnej zmiany w niespokojnym przeszłościowo dawniej powiecie — informują mi rozmówcy, iż złożyły się na to wiele czynników. W pierwszym rzędzie zmiana na stanowisku starosty, który jest obecnie p. Sulatycki, zawołany gospodarz, powiadający szczególną umiejętnością postępowania z ludźmi.

— Dla każdego nowego wywodzącego się z tego powodu i jego następcę nie dostępny, zawsze uśmiechając, w miarę stanowizy, nie ogranicza się do urzęduowania w ramach sztywnych ustaw i przepisów, lecz podchodzi do spraw i zagadnień społecznych z prostotą i znałożem twardego życia. Postępowanie takie zaskarbiło naszą sympatię i szacunek dla gospodarza powiatu i jego następcy, — kontynuuje dalej moji rozmówcy. Zauważ tylko, że nie mogłem osobiście zetknąć się z tak popularnym administratorem powiatu.

Rezultatem tel. pracy jest znakomite życie na terenach, będących miejscowymi i okolicznych warcholach a pod-

W obecnym numerze pozwolił robić „Robotnik Białostocki” m. oszczercze zarzuty pod nożem adresem Powiatowy krańce i rekomendacji po mieście jakie pliki, puszczane podobno w kursie przejażdżek — jak podaje „Robotnik Biał.” — dekanika — Wiśniowską.

Istotne grasowały w naszym mieście przed Wielkanocnymi Świętami Wiśniowska, która przejmując się zaświadczenie wydany jej przez znanego publicystę prof. Studnickiego, aby operować jego nazwiskiem, w zwyczajnym nawiązaniu instytucji na piękną, nie chylem z ną wogóle rozmawiać i oczywiście wierszyka jej w „Kurierze Białostockim” nie zamieścić.

Tu tkwi źródło puszczania przez nią w kurs wyssanych z palca plotek, które jeden z tutejszych skarbowych działań zawiódł jako argument, mające moje zatrudniowanie do Warszawy, skąd oczywiście odprawiono go z kwitkiem i którym — przypuszczalnie nie bez inspiracji tego dzialego — lekkomyślnie powrórzył z brudną intencją „Robotnik Białostocki”.

Za to ogierstwo kieruje sprawę przeciwko „Robotnikowi Białostockiemu” na drogę

sądowej i zawiedziam o tym Syndykat Dziennikarzy Białostockich.

Trzeba bowiem położyć kres gangsterce prasowej oraz inspiracji warcholów politycznych i brudnej konkurencji wydawniczej nie tylko „Rob. Bial.”, ale i innego wydawnictwa, którego nieśmiertelnym narzędziem jest niesłychany organ klasowy.

Mikołaj Zdanowicz

SZTYCHY

Pracowity radny na inspekcji adwokat Nochimowski chce udzielić amnestii.

Niecodzienna wizyta zaszczycione były nasze biura magistrackie przez p. radnego Nochimowskiego, który tak interesująco dał poznąć się na pierwszym posiedzeniu nowej rady miejskiej.

Pan Nochimowski odwiedził wszystkie wydziały zarządu miejskiego, gdzie przedstawił się i odwiedził, że zbiera materiały dla wystąpienia na posiedzeniu rady miejskiej. Wizyta ruchliwego radnego nosiła charakter jakby inspekcji, wzbudzając wśród pracowników magistrackich uznanie dla głębokich zainteresowań p. Nochimowskiego.

Po zapoznawaniu się w miejskim referacie karnym nowodworowany ojciec miasta zadebiutował oficjalnie na posiedzeniu rady miejskiej. Wizyta nie im to nie przynieśli. Spółwolny radnego nosiła charakter jakby inspekcji, wzbudzając wśród pracowników magistrackich uznanie dla głębokich zainteresowań p. Nochimowskiego.

Po zapoznawaniu się w miejskim referacie karnym nowodworowany ojciec miasta zadebiutował oficjalnie na posiedzeniu rady miejskiej. Wizyta nie im to nie przynieśli. Spółwolny radnego nosiła charakter jakby inspekcji, wzbudzając wśród pracowników magistrackich uznanie dla głębokich zainteresowań p. Nochimowskiego.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Druskienniki w nowej szacie

powitali tegorocznego sezonu

Przepiękne uzdrowisko nadając je ze zbrozem wybrzeża niemieckie Druskienniki, z którymi łączy się tyle drogi serca każdego Polaka wspomnianego Marszałka Piłsudskiego, S. N. do Mazowiecka „inspektor”, który mocno obiązał

Uprządzony całkowicie ul. Lewickiej może dziś służyć za wzór dla innych uzdrowisk, Nie im to nie przynieśli. Spółwolny radnego nosiła charakter jakby inspekcji, wzbudzając wśród pracowników magistrackich uznanie dla głębokich zainteresowań p. Nochimowskiego.

Atrakcją spacerowiczów będą jelenie w lesie parkowym, zamykającą kleszczami przestrzeń, oraz lajkami pływającymi na jeziorze Druski.

A wiec przed wszystkim ustanowiono nowe źródło „Biruta” oraz przygotowano teren do budowy dorfu edukacyjnego.

Uregulowano przystań dla statków na Nirmie w parku,

do samorządu — wodów centrali Stowarzyszenia Narodowego.

Ustanowiono przyczynę kleszczów, a także skarbowych partycypacyjnych. Nie im to nie przynieśli. Spółwolny radnego nosiła charakter jakby inspekcji, wzbudzając wśród pracowników magistrackich uznanie dla głębokich zainteresowań p. Nochimowskiego.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Na tegorocznym sezonie przygotowali Druskienniki również nowe inwestycje, upiększające swobody na obszarnej zamkniętej przestrzeni, oraz ładnie pływające na jeziorze Druski.

Sezon tegorocznego już się rozpoczęł.

Goście zjechali się dość licznie. Spodziewany jest jednak znacznie większy napływ za kilka dni, w związku z rozpoczęciem wakacji.

Majwyższa w Polsce instytucja naukowa rozdzielka nagrody -- przyjęta nowych członków

(T) 10 czerwca odbyło się uroczyste dorocze walne zgromadzenie Polskiej Akademii Umiejętności.

Pana Prezidenta i rządu Rzeczypospolitej reprezentował minister w.r. i o.p., prof. dr Wojciech Świętołowski, Tow. Naukowe Warszawskie -- prezes prof. W. Sierpiński, Tow. Naukowe Lwowskie -- prof. Krzemienski, Polska Akademia Literatury -- prof. T. Zieliński, Akademia Nauk Technicznych i Kształcenia Menniskiego -- prof. Huber, Polska Tow. Chemiczna -- prof. Marchlewski, Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu -- prof. Wrzosak, Tow. Nauk w Toruniu -- prof. Glemp, Univ. Jagielloński -- prorektor Daturzyński, Univ. Józefa Piłsudskiego w Warszawie -- prorektor Mazurkiewicz, Uniwersytet Poznański -- rektor Porełtowicza.

Z członków zamiejscowych przybyły: ze Lwowa pp. Beek, Kleiner, Kurylowicz, Wikłowski, z Poznania: Dąbrowski, Klinger, Kowalewski, Wrzosak, z Warszawy: Bielobrzeski, Helicki, Hantleman, Hryniwilecki, Kitzmann, Konieacki, Kucharzewski, Lech, Lempicki, Łukaszewicz, Mazurkiewicz, Modrakowski, Pirkowski, Sierpiński, Wędkiewicz, Zieliński.

Walne zgromadzenie otworzył prezes P.A.U. prof. St. Kurszak, który powitał go na rzeczowa zmieru przedstawicieli P.A.U., prof. St. Włodkowicem, wskazali na zadanie akademii w służbie wiedzy. Prof. Kurszak stwierdził, że w Polsce jest zbyt mało uczonych starszej generacji, a wiele najmłodszych odcięte od nauki pełnej rozmaitu bieżące życie, nęczą moźliwość zatrudnienia wynikających z pracy. Odradzała tak od niej ciąża warunki zapewnienia sobie kawalki ciebie i przysiąki.

Przemówieniem prof. Kurszak, dekan walnego zgromadzenia, pełniący obowiązkę sekretarza generalnego prof. T. Zieliński przedstawił sprawozdanie z działalności P.A.U. za czas od czerwca 1938 r. do czerwca 1939 r., podkreślając na wstępie wspomnienie zmarłego członka P.A.U.: prof. W. Brzuchaledem, J.G. Pawłowskim, M. Zdzięchowskim, St. Szoberowim, Al. Brzeckim, W. Teleszycewim, Wl. Szynnowicowim, K. Duruisowim, nowo hojnemu ośrodowi St. Szczęśniakiem.

NAGRODY P.A.U.

No zakończeniu sprawozdania prof. Kowalewski otrzymał nagrodę udelegowaną przez P.A.U. za r. ub.

Nagroda im. Probusa Hercewskiego za najlepszą pracę historyczną, ogłoszoną w r. 1938 otrzymała prof. W. Knapczyńska za dzieło pt. "Konfederacja Borska" (2 tomy).

Nagroda im. ks. Adama Jakubowskiego za pracę historyczną otrzymała prof. Stefan Klemiewicz za dzieło pt. "Adam Sepora".

Nagroda im. ks. Adama Jakubowskiego za dzieło "dla podniesienia oświaty" otrzymała dr Ludwik Posadzki za pracę pt. "Polityczne poglądy w Mikołowie".

Nagroda im. Adama Szajkiewicza za pracę z zakresu matematyki, napisała

prof. Stanisław Salas i otrzymał ją prof. Antoni Zygmund za pracę pt. "Funkje analityczne".

Nagroda im. Janiny z Rydzów w wysokości 20.000,- za dzieło z dziedziny matematyki i astronomii otrzymał prof. Stefan Banach za pracę pt. "Sur les fonctions linéaires (studia mathematica, tom I, 1936)".

Z kolei prof. Kowalewski przedstawił wyniki wyborów do prezydium P.A.U. po posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1939 r.

Wicewiceprezorem na miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński. Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany prof. Franciszek Bujak, delegatem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

Wybór wiceprezesa i sekretarza generalnego akademii wymagał zatwierdzenia przez Pana Prezidenta Rzeczypospolitej.

NOWI CZŁONKOWIE P.A.U.

Na tym samym posiedzeniu wybrano następujących nowych członków:

1) Na wydziale Filologicznym: na członków czynnych krajowych: dr Tadeusza Matkowski, historyk sztuki we Lwowie, dr Stanisław Pigoń, prof. historii literatury polskiej uniwersytetu w Krakowie.

Na członków korespondentów krajowych: dr Adam Bochenek, doc. historyka narodów chrześcijańskich Uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Jerzy Kołakowski, prof. filologii klasycznej we Lwowie, dr Kazimierz Piekielski, doc. bibliograf i bibliolog Uniw. J. Piastowskiego, dr Antoni Smoleński, prof. egipologii Uniwersytetu w Warszawie, dr. Witold Tarczynski, prof. Józefki polskiego uniwersytetu we Lwowie.

2) Na wydziale historyczno - filologicznym na członków czynnych krajowych: dr Stanisław Grabelski, prof. ekonomiki politycznej Uniwersytetu w Warszawie, dr Stefan Tymieniecki, prof. historii średniowiecza uniwersytetu w Poznaniu.

Na członków korespondentów krajowych: dr Bohdan Nawrotczyński, prof. pedagogiki i organizacji szkolnictwa uniwersytetu w Warszawie, dr Stefan Szuman, prof. psychologii pedagogicznej Uniwersytetu w Krakowie, dr Bohdan Winiarski, prof. prawa międzynarodowego Uniwersytetu w Poznaniu.

Na członków korespondentów krajowych: dr Ludwik Grabowski, prof. geodezji i geofizyki Uniw. J. Piastowskiego, dr Jan Samsonowicz, prof. geodetiki i geofizyki Uniwersytetu we Lwowie, dr Kazimierz Tymieniecki, prof. historii średniowiecza Uniwersytetu w Poznaniu.

3) Na wydziale matematycznym - przyrodniczym na członków czynnych krajowych: dr Lucjan Grabowski, prof. astronomii i geodezji polsk. we Lwowie, dr Jan Samsonowicz, prof. geodetiki i geofizyki Uniwersytetu we Lwowie, dr Kazimierz Tymieniecki, prof. historii średniowiecza Uniwersytetu w Poznaniu.

4) Na wydziale lekarskim na członków korespondentów krajowych: dr Marian Gieseckiewicz, prof. mikro-

biologii Uniwersytetu w Krakowie, dr Stefan Pierlikowski, prof. neurologii i psychiatry Uniwersytetu w Krakowie, dr Janusz Supniewski, prof. dermatologii Uniwersytetu w Krakowie, dr Zygmunt Szaniwski, prof. anestezjologii Uniwersytetu w Krakowie.

Na wydziale lekarskim na członków korespondentów zagranicznych: dr Bronisław Malinowski, profesor antropologii Uniwersytetu w Londynie.

Na wydziale lekarskim na członków korespondentów zagranicznych: dr Walter Fenster, profesor neurologii Uniwersytetu w Montréal (Kanada).

Następujący uczeń wybrany członkiem Politek Akademii Umiejętności na walnym zgromadzeniu w dniu 17 czerwca 1938 r. został zatwierdzony przez P. Prezidenta Rzeczypospolitej:

Z kolei prof. Kowalewski przedstawił wyniki wyborów do prezydium P.A.U. po posiedzeniu w dniu 9 czerwca 1939 r.

Wicewiceprezorem na miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem walnego zgromadzenia został wybrany prof. Feliks Rogoziński.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Władysława Abramowicza, który zrezygnował ze wenefu na stan zdrowia, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Franciszek Bujak.

Dyrektorem na Warszawę został wybrany ponownie prof. Wacław Sierpiński.

W dniu 10 czerwca 1939 r. został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.

Dyrektorem na Lwów w miejsce prof. Henryka Hoyera, który zrezygnował wobec upływu kadencji, został wybrany dyrektorowany delegat walnego zgromadzenia a prof. Tadeusz Kowalski.